

‘Voor mijn werk reis ik als het ware tussen toekomst, heden en verleden.’

TOPONTWERPSTER

ALESSANDRA BALDERESCHI

Tekst: Eveline Praal

Even voorstellen

Alessandra Baldereschi (1975) werd geboren in Milaan, stad van design. Ze groeide op in een Piemonteese dorpje en keerde op haar vijftiende terug naar haar geboortestad, waar ze een master Industrial Design volgde aan de Domus Academy. Na haar afstuderen woonde en werkte ze een jaar in Japan en produceerde ze haar eerste ontwerpen in keramiek. Bij haar terugkeer in Italië wendde zij haar talent aan voor bekende merken, waaronder Swatch Bijoux, Skitsch en Seletti. De duizendpoot ontwierp juwelen, meubels en huishoudelijke producten en reisde de wereld over om haar werk te tonen op belangrijke exposities en beurzen, waaronder DesignHuis in Eindhoven en Inside Design Amsterdam. In een exclusief interview met *De Smaak van Italië* vertelt ze over haar fascinerende leven.

Van wie heb je je creativiteit? Zit het in de familie?

‘Ik ben opgegroeid in een klein dorpje op het platteland, in de heuvels van Monferrato.

Als klein meisje tekende ik al graag. Mijn ouders hebben mijn creativiteit altijd gestimuleerd door mij al op jonge leeftijd piano-, schilder-, ballet- en beeldhouwlessen te laten volgen.

Mijn familie is nog altijd een belangrijk onderdeel van mijn leven. Mijn ouders hebben een familiebedrijf opgezet in precisie-engineering, dat nu wordt geleid door mijn broer Andrea. Hij is een kei in het bedenken van praktische oplossingen voor problemen. Het is dan ook mijn broer die, samen met zijn personeel, mijn prototypen ontwikkelt.’

Hoe werd je een designer?

‘Aan de Domus Academy heb ik geleerd te kijken naar het werk van anderen en op zoek te gaan naar overeenkomsten met mijn gevoel. Ik ben me daar bewust geworden van wat ik leuk vind. Sindsdien

Tuinmeubel serie Fildefer

van links naar rechts:
Dono, Vasolo, Sottovetro
en Sedie Morbide

bouw ik aan mijn persoonlijke visie op de wereld van de objecten en probeer ik mijn gevoelens en ideeën in iets tastbaars om te zetten. Ik werk zes dagen per week, meestal tussen de acht en tien uur lang. Maar de scheidslijn tussen werk en vrije tijd is dun; alles wat ik meemaak, elke ervaring die ik opdoe is nuttig en vertaalt zich in het ontwerp waar ik op dat moment mee bezig ben.'

In de designwereld kom je meer mannen dan vrouwen tegen. Hoe ervaar je het om vrouw te zijn in een mannenwereld?

'Dat ik een vrouw ben heeft me geen speciale voordelen gebracht, maar ook geen bijzondere nadelen. Ik denk dat ik wat dat betreft in hetzelfde schuitje zit als andere vrouwen die werkzaam zijn in een gebied dat door mannen wordt gedomineerd. Als ik kijk naar andere sectoren in Italië, zie ik overigens helaas niet minder ongelijkheid tussen mannen en vrouwen dan bij designers.'

Zie je verschillen tussen Italiaans en Nederlands design?

'Jazeker. In Italië hebben we een rijke geschiedenis op designgebied. Het werk van een designer is bij ons altijd nauw verbonden geweest met de industriële productie en de wens van de klant. Italiaanse ontwerpen

hebben daardoor vaak een bedrijfsmatige identiteit. In Nederland daarentegen wordt vooral ontworpen naar eigen, onafhankelijke ideeën. Nederlands design is efficiënt en overweldigend. Het werk van Kiki van Eijk, Maarten Baas en andere Nederlandse designers laat zien hoe je zonder een bedrijf als opdrachtgever toch bestaansrecht hebt als designer. Je project is dan vrij van grenzen, op budgettair en productieel gebied, met als resultaat een zeer vrije en originele persoonlijke expressie.'

Aan welke projecten ben je het meest gehecht?

'Het eerste ontwerp van mijn hand dat werd geproduceerd is de lamp Abat-jour voor Fabbian Illuminazione. Ik ben erg aan de lamp gehecht; ze herinnert me aan mijn eerste succes en mijn tijd in Japan. Abat-jour is een rechthoekige wandlamp van wit porselein die, eenmaal aan, een verlicht silhouet van een tafellampje laat zien. Het ontwerp ontstond vanuit de oosterse visie op licht: een concept dat onlosmakelijk verbonden is met (half)duister en schaduw. Het meest trots ben ik op Fildefer, een collectie die ik puur heb ontworpen voor mezelf, dus niet in opdracht. Ik was net verhuisd en had behoefte aan nieuwe buitenmeubelen voor op mijn terras.'

Hoe zou je je stijl omschrijven?

'Ik zoek naar een passende combinatie van elementen, vormen waarmee ik mezelf kan identificeren, gemeenschappelijke herinneringen, uitdrukkingen in een begrijpelijke taal. Tijd is een fundamenteel concept in mijn werk. Voor mijn werk reis ik als het ware tussen toekomst, heden en verleden. Ik denk vooruit, aan wat nog gaat komen, en kijk met die blik terug op wat er al is.'

Wat inspireert jou?

'Ik vind mijn inspiratie in beelden. Ik verzamel foto's en plaatjes, die ik rangschik in thema's en dan opberg in dozen. Als ik aan een nieuw project begin, spreid ik de inhoud van die dozen uit: krantenknipsels, foto's, illustraties, tekeningetjes... Bij het zien van al die beelden, borrelen vanzelf ideeën in mijn hoofd op. Ook andere culturen vind ik inspirerend. Mijn werk heeft me over de hele wereld gebracht. Zo ben ik in Seoul, Shanghai, Peking en Amsterdam geweest. Het reizen brengt me altijd weer nieuwe inzichten, die ik kan vertalen naar mijn werk. In het algemeen heb ik van die reizen vooral geleerd niet bang te zijn voor diversiteit. Ik denk dat de wereld mooier is als we vooral op zoek gaan naar overeenkomsten, in plaats van ons te concentreren op de verschillen tussen mensen en culturen.'

Le piantine di Alessandra Baldereschi